

Sygn. akt I C 606/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Makaruk

Protokolant Danuta Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Zambrowie na rozprawie sprawy z powództwa K. (...) w W.

przeciwko E. M.

o zapłatę 30.000 zł

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 606/17

UZASADNIENIE

Powód K. (...) z siedzibą w W. w pozwie skierowanym przeciwko E. M. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 30.000 zł z odsetkami umownymi od kwoty 22.820,76 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, od dnia 26 września 2017 r. do dnia zapłaty i ustawowymi za opóźnienie od kwoty 7.179,24 zł od dnia 26 września 2017 r. do dnia zapłaty. Nadto powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie podniósł, iż pozwany w dniu 13 lutego 2008 r. zawarł z (...) w W. umowę kredytu gotówkowego, z warunków której się nie wywiązał. W związku z tym (...) wypowiedział umowę, a następnie w dniu 14 października 2010 r. zbył wierzytelność przysługującą mu od pozwanego na rzecz powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 9 października 2017 r. pozwany E. M., podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, wniósł o oddalenie powództwa. Wyjaśnił, iż z uwagi na trudną sytuację materialną nie mógł regularnie dokonywać spłat kredytu, w związku z czym w grudniu 2008 r. umowa kredytu została mu wypowiedziana, a w 2010 r. nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W tym samym roku powód nabył wierzytelność od (...) i do dnia wniesienia powództwa nie dokonał żadnej czynności, która przerwałaby bieg przedawnienia.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podniósł, iż pozwany zwrócił się do poprzedniego wierzyciela z prośbą o zawarcie umowy – ugody i (...) wyraził zgodę na spłatę zadłużenia w ratach miesięcznych po 500 zł od lipca 2010 r. do marca 2015, po 1.000 zł od kwietnia 2015 r. do lipca 2015 r. i jedna rata wyrównawcza płatna w sierpniu 2015 r.. Zatem, zdaniem powoda, nie doszło do przedawnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 13 lutego 2008 r. E. M. zawarł z P. (...) w W. umowę kredytu numer (...) w wysokości 25.000 zł. Kredyt ten miał spłacić w 61 miesięcznych ratach – ostatnia rata płatna do 13 marca 2013 r..

W związku z tym, że E. M. zachorował na astmę, popadł w problemy finansowe i nie był w stanie spłacać rat kredytu. W grudniu 2008 r. P. (...) w W. wypowiedział umowę kredytu z dnia 13 lutego 2008 r., a w dniu 4 czerwca 2010 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym wskazał, iż cała należność z umowy nr (...) jest wymagalna.

W dniu 29 czerwca 2010 r. P. w W. wystosował pismo do E. M. proponując mu zawarcie umowy – ugody na warunkach przez siebie wskazanych. Wśród tych warunków było złożenie w dniu zawarcia umowy-ugody wypełnionych i podpisanych: oświadczenia o poddaniu się egzekucji oraz informacji o skutkach złożonego oświadczenia. Zaznaczono przy tym, iż E. M. w celu podpisania ugody musi zgłosić się w terminie do 12 lipca 2010 r. do (...)w Z..

Ponieważ E. M. nie był w stanie sprostać stawianym mu warunkom, nie stawiał się w (...)i nie podpisał proponowanej ugody.

W związku z tym, 19 sierpnia 2010 r. P. (...)w W. wystąpił do tut. Sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...). Uwzględniając tenże wniosek postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2010 r. w sprawie I Co 732/10 nadano klauzulę bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Nr (...) z dnia 4 czerwca 2010 r. wystawionemu przez P. w W. przeciwko dłużnikowi E. M. z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 37.500 zł.

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14 grudnia 2010 r. K. (...) w W. nabył od P. w W. wierzytelność przysługującą mu od dłużnika E. M., a wynikającą z umowy kredytu nr (...).

Pismem z dnia 3 stycznia 2011 r. P. w W. poinformował E. M. o zbyciu przysługującej mu wierzytelności na rzecz K. (...) w W..

Pismem z dnia 18 lutego 2011 r. nabywca wierzytelności wezwał E. M. do zapłaty długu w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma pod rygorem wdrożenia procedur prawnych zmierzających do wyegzekwowania należności.

Ponieważ pozew w niniejszej sprawie został nadany w urzędzie pocztowym dopiero w dniu 26 września 2017 r., roszczenie jest przedawnione.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: umowę sprzedaży wierzytelności z aneksem i załącznikami (k.12-22), zawiadomienie (k.23), wezwanie do zapłaty (k.24), wyciąg z ksiąg bankowych (k.25), umowę kredytu z załącznikami (k.26-30), wypowiedzenie (k.31), bankowy tytuł egzekucyjny (k.32), postanowienie (k.33), wyliczenia odsetek (k.34), pismo z załącznikami i dowodem doręczenia (k.57-62), znajdujące się w aktach I Co 732/10 tut. Sądu: wniosek (k.2), bankowy tytuł egzekucyjny (k.3).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na skutecznie podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia, którego podstawę stanowił przepis art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe (Dz. U. Nr 140 poz. 939 z późn. zm.) w zw. z art. 509 kc.

Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w wyznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast zgodnie z art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z treścią art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 kwietnia 2008 r. w sprawie III CSK 302/07 (Legalis Nr 127052) wskazał, że do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 118 kc nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością. Przedmiotowe roszczenie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez pierwotnego wierzyciela - bank, w którego sytuację, jeśli chodzi o długość terminu przedawnienia wstąpił, nabywca wierzytelności. Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, że termin przedawnienia roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania, wynikającego z zawartej przez strony umowy kredytu wynosi trzy lata.

Zgodnie natomiast z treścią art. 120 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że poprzednik prawny powoda w grudniu 2008 r. wypowiedział umowę kredytu, a termin jej wypowiedzenia upłynął w styczniu 2009 r. Od tego czasu wymagalna stała się cała kwota kredytu. Biorąc pod uwagę trzyletni termin przedawnienia stwierdzić należy, że roszczenie powoda przedawniło się, albowiem pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 26 września 2017 r.. W tym miejscu wskazać należy jeszcze, iż zgodnie ze słusznym poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie III CZP 29/16 „Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 KC).” (opubl. Legalis). Stąd też nie ma żadnego znaczenia w sprawie okoliczność, iż zbywca wierzytelności uzyskał sądowe postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Z kolei całkowicie gołosłownymi pozostały twierdzenia strony powodowej, iż jej poprzednik prawny zawarł umowę – ugodę z pozwanym. Na tę okoliczność, której stanowczo zaprzeczył pozwany, nie zostały przedstawione żadne dowody – pismo z dnia 29 czerwca 2010 r. (k.57) stanowiło propozycję zawarcia ugody i jak wynika z samej jego treści, do zawarcia ugody konieczne było stawienie się przez E. M. w(...) oraz podpisanie ugody i wskazanych dokumentów. Takowa ugoda nie została jednak podpisana, o czym dodatkowo świadczy wystąpienie przez (...) do Sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bte po upływie terminu, jaki wyznaczony został E. M. na stawienie się w (...)

Zgodnie z powszechnym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (por. uchwała SN z dnia 26 stycznia 2005 roku w sprawie III CZP 42/04, wyrok SN z dnia 24 maja 2005r. w sprawie V CK 655/04), więc także roszczenie w zakresie odsetek od zaległych kwot uległo przedawnieniu.

Zatem w sytuacji, gdy powód przez niemal 7 lat od nabycia wierzytelności, nie podjął żadnych działań, które spowodowałyby przerwanie biegu przedawnienia, uwzględniając zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwanego, Sąd oddalił roszczenie powoda w całości.